

РЕШЕНИЕ

№ 3512

гр. София, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3279** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на А. Й. А. чрез адвокат П. В. срещу Решение № 5307/28.12.2022г. по н.а.х.д. № 9732/2022г. по описа на Софийски районен съд, 9-ти състав, с което е отхвърлена жалбата му срещу Заповед за задържане на лице с рег. № 228зз-2316 от 03.08.2022г., издадена от Б. Й. на длъжност „полицай“ – инспектор в 02 РУ-СДВР, с която е постановено на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР задържане на касатора за срок от 24 часа. В касационната жалба се излагат оплаквания за неправилност на решението поради нарушение на материалния и процесуален закон и необоснованост. Моли обжалваното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява, с писмено становище поддържа жалбата. Претендира се присъждане на съдебно - деловодни разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът Б. Й. на длъжност „полицай“ – инспектор в 02 РУ-СДВР, явява се лично и оспорва жалбата.

Ответникът Началникът на 02 РУ-СДВР, редовно призован, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата. Претендира се присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е

неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С решението, предмет на настоящото касационно обжалване, е отхвърлена жалбата на А. Й. А. срещу Заповед за задържане на лице с рег. № 228зз-2316 от 03.08.2022г., издадена от Б. Й. на длъжност „полицай“ – инспектор в 02 РУ-СДВР, с която е постановено на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР задържане на А. за срок от 24 часа. Първостепенният съд е приел, че процесната заповед за задържане е издадена от компетентен орган, същата е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа реквизитите, изброени в чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, като при издаването ѝ са спазени относимите материалноправни разпоредби и тези на процесуалните правила, включително е изпълнена и целта на закона. Изложил е мотиви, че липсата на конкретни мотиви в процесната заповед, както и буквално излагане на установените фактически обстоятелства, не представлява съществено процесуално нарушение, доколкото в случая фактическите обстоятелства са установени в хода на образуваното досъдебно производство и данни за него са посочени в заповедта, позовавайки се на съдебната практика, че мотивите за налагане на предвидената принудителна административна мярка /ПАМ/ е допустимо и в съответствие на закона да са изложени в образуваното досъдебно производство. Съдът е приел още, че издадената заповед е материално законосъобразна - издадена на относимо и доказано правно основание, тъй като за издаването ѝ е достатъчно наличието на данни за извършено престъпление към момента на издаването ѝ, а такива са, както и че задържането на касатора се явява съразмерна и пропорционална принудителна административна мярка и необходима такава спрямо личността му. За да достигне до обжалвания резултат, съдът по същество е приел, че не са налице пороци, водещи до незаконосъобразност на заповедта за задържане на лице за 24 часа, обективирани в чл. 146 от АПК, поради което е отхвърлил жалбата като неоснователна и недоказана.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият касационен състав намира, че фактическата обстановка по спора е правилно установена съобразно събраните по делото доказателства от въззивния съд. В 02 РУ-СДВР е образувано на 18.07.2022 г. ДП№ 1179/2022 г. по описа на 02 РУ-СДВР за престъпление грабеж по чл.198, ал.1 от НК. Извършителят на престъплението е лицето К. Ц. К. като към престъплението имало оперативни данни да е съпричастен и А. Й. А., доколкото двете лица се оттегляли от местопроизшествието заедно с автомобил, управляван от А.. Процесното ДП е било образувано на основание чл.212, ал.2 от НПК с първото действие по разследването (разпит на свидетел), за това че на 18.07.2022 г., около 15.10 часа в [населено място],[жк], пред блок 264, вх.Г, извършителят, установен в последствие като К. Ц. К. отнел чужди за него движими вещи – 1 брой златен синджир тип картие на стойност 237.50 лева, един брой златна висулка кръстче на стойност 165.00 лева, един брой златна висулка сърчице на стойност 165.00 лева, един брой златна висулка дървото на стойност 165 лева, всичко на стойност 970.00 лева, собственост и от владението на

пострадалата.Е. Б. Д.-М. с намерението противозаконно да ги присвои, заедно със закачените на тях висулки, от врата на М. – престъпление по чл.198, ал.1 НК.

След проведени оперативно-издирвателни мероприятия (ОИМ) от страна на СДВР били прегледани записи от камери, насочени към местопроизшествието от 18.07.2022 г. Били установени две физически лица, които са евентуално съпричастни към извършеното престъпление. ОИМ продължили с извършване на допълнителни справки и проверки и след извършено призоваване на А. Й. А., същият посетил сградата на 02 РУ-СДВР на 03.08.2022 г. в 10.00 часа. В този момент той бил задържан за срок до 24 часа на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР по силата на Заповед за задържане на лице с рег. № 2263з-2316 от 03.08.2022г., издадена от Б. Й. на длъжност „полицай“ – инспектор във 02 РУ-СДВР. Като основание в заповедта за осъщественото задържане било посочено извършено престъпление по ДП № 1179/2022г. по описа на 02 РУ-СДВР.

На 03.08.2022г. А. бил освободен от действието на наложената му със Заповед за задържане на лице с рег. № 2263з-2316 от 03.08.2022г., издадена от Б. Й. на длъжност „полицай“ – инспектор във 02 РУ-СДВР ПАМ по чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР в 16.30 часа. След като бил освободен А. бил отведен от полицейски служители от 09 РУ-СДВР в сградата на 09 РУ-СДВР, тъй като срещу него последвало за времето от 16.45 часа на 03.08.2022г. до 13.20 часа на 04.08.2022 г. второ фактическо задържане по чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР, на основание заповед с № 3384зз-861 от 03.08.2022г., издадена от полицейския орган С. И. В. –инспектор в 09 РУ-СДВР по друго ДП №3384 ЗМК 1289/2022 г. по описа на 09 РУ-СДВР за извършено престъпление грабеж по чл.198, ал.1 от НК.

Спорът по делото се свежда относно приложението на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР и предпоставките, въведени в законната разпоредба, въз основа на които полицейските органи имат право да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. В нормата на чл. 72 от ЗМВР е регламентирано правомощието на полицейските органи да задържат за срок от 24 часа лицата, по отношение на които са налице обстоятелствата по чл. 72, ал.1, т. 1 – 7 от ЗМВР.

От анализа на събрания доказателствен материал по делото правилно районният съд е приел, че са налице фактическите обстоятелства, съответстващи на приложимия материален закон – чл.72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, а именно – наличие на данни за съпричастност на касатора към извършено престъпление грабеж по чл.198, ал.1 от НК, за което е образувано ДП№ 1179/2022 г. по описа на 02 РУ-СДВР . Съдът е обсъдил всички събрани в хода на съдебното производство доказателства – както писмени, така и гласни такива, обсъдил е и възраженията, изложени в жалбата, с която е бил сезиран. При тези данни, които съдът е приел за установени след обсъждане на всички доказателства по делото, в обжалваното решение са изведени законосъобразни изводи за съответствие на издадената заповед за задържане с изискванията за форма по ЗМВР и АПК, както и наличието на съдържащите се в нея фактически и правни основания за издаването ѝ. В нея ясно е посочено, че към 03.08.2022г. за задържаното лице има данни за извършено престъпление, за което е образувано ДП№ 1179/2022 г. по описа на 02 РУ-СДВР, което от своя страна е мотивирало полицейския орган да задържи касатора.

За прилагане на процесната принудителна мярка е достатъчно само наличието на данни, обосноваващи извод, че има вероятност лицето да е извършител на престъпление, което дава право на административния орган при условията на

оперативна самостоятелност да наложи същата. Без правно значение е дали впоследствие в рамките на образуваното ДП тези данни за извършено от задържаното лице престъпление ще се докажат, респ. дали ще се докаже вината на същото. Съдът приема, че принудителната административна мярка на Заповед за задържане на лице с рег. № 2263з-2316 от 03.08.2022г. Със задържането на А. за срок от 24 часа на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР е осуетена опасността от укриването на доказателства; предупреждаване на свидетели; реализиране на въздействие на свидетели; укриване от органите на правосъдието с цел създаване на пречки пред тях да установят извършителя на престъплението или с цел осуетяване разкриването на престъплението; с цел избягването на установяването на съпричастността на лицето, което е подпомогнало извършителя на престъплението със знание, че такова е извършено при липса на противостоене. Респективно със задържането на А. по чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР е осуетена опасността от неразкриване на престъплението на извършителя на грабежа К. по ДП № 1179/2022г. по описа на 02 РУ-СДВР. Задържането по ЗМВР на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР е принудителна административна мярка, която се прилага в изпълнение на правомощията на служителите на МВР да предотвратяват и разкриват престъпления от общ характер, респективно същото е правен способ/инструмент не само за постигането на тези цели, но и за събирането на релевантна информация при извършени специфични или тежки умишлени по вид престъпления от общ характер с висока степен на обществена опасност, какъвто е грабежът по чл.198, ал.1 от НК с оглед своевременното му разкриване и санкциониране.

По изложените съображения, съдът счита, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно и не са налице релевираните касационни основания за отмяната му, поради което същото следва да се остави в сила.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане за присъждане на разноски и на основание чл. 63д, ал.4 от ЗАНН във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ касаторът следва да бъде осъден да заплати на КФН юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5307/28.12.2022г. по н.а.х.д. № 9732/2022г. по описа на Софийски районен съд, 9-ти състав, с което е отхвърлена жалбата на А. Й. А. срещу Заповед за задържане на лице с рег. № 2283з-2316 от 03.08.2022г., издадена от Б. Й. на длъжност „полицай“ – инспектор в 02 РУ-СДВР, с която е постановено на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР задържане за срок от 24 часа.

ОСЪЖДА А. Й. А., ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР съдебни разноски по делото в размер на 100 /сто / лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.